

Såvel regerings- som tingvalgte medlemmer af rådets danske delegation betonedede under forhandlingerne den vægt, Danmark må lægge på landbrugsvarernes og fiskeriprodukternes inddragelse under markedsordningerne.

Heroverfor påpegede repræsentanter for Norge og Sverige, at det er begrænset, i hvilket omfang deres lande kan udvide importen af danske landbrugsvarer. Derimod vedtog rådet enstemmigt rekommandation nr. 17, som bl. a. opfordrer regeringerne til at samarbejde i videst mulig udstrækning inden for rammerne af EFTA for at opretholde og udvide handelen ikke blot med industrivarer, men også med landbrugsvarer og industriprodukter og til under disse forhandlinger til stadighed at holde sig de øvrige nordiske landes konkrete interesser for øje.

Udvalget understreger denne henstilling og ligeledes rekommandationens opfordring til regeringerne om — når de internationale markedsproblemer behandles — så vidt muligt at optræde på fælles grundlag for at bevare forudsætningerne for økonomisk samarbejde i Norden. Dette synspunkt, som flere gange tidligere er blevet gjort gældende i rådet, er først ved denne session blevet udtrykkeligt fastslået i en formel og enstemmig vedtagelse. Udvalget giver det sin tilslutning og anser det for vigtigt, at de nordiske regeringer i stadig højere grad skaber forudsætningerne for, at rådets enige henstilling om denne sag kan virkeliggøres.

Udvalget vil i tilslutning til det her nævnte pege på de ønsker, som fra alle sider i rådet fremførtes om styrkelse af det økonomiske samarbejde i Norden. Af oplysninger, regeringerne forelagde sessionen, fremgår, at de nordiske landes næringsliv allerede har udnyttet todsatsernes halvering som følge af EFTA til en kraftig forøgelse af samhandelen og den industrielle arbejdsdeling. Under debatterne på sessionen tilrådedes dog, at statsmagterne i højere grad end hidtil fremmer denne udvikling, bl. a. ved at gennemføre en række af de forslag, som indeholdes i ekspertbetænkningerne fra 1957 og 1958 om det nordiske fællesmarked.

Selv om de økonomiske problemer samlede hovedinteressen på sessionen, beskæftigede rådet sig med en række andre spørgsmål af betydning for det nordiske samarbejde.

Kultursagerne indtog som altid en fremskudt plads og blandt disse særligt samarbejdet om forskning og højere undervisning. Under generaldebatten henleddes opmærksomheden bl. a. på de vanskeligheder, landenes forskellige budgetterminer volder. Derimod bebudede regeringerne, at den forestående reorganisering af Nordisk Kulturkommission, herunder en nærmere forbindelse mellem kommissionen og de pågældende fagministerier, vil gøre planlægningen af samarbejdet om forskning og højere undervisning mere effektiv end hidtil.

Udvalget udtaler i øvrigt sin tilfredshed med den raske udarbejdelse af planerne til et Nordens Hus i Reykjavik, understreger re-